Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Sermo b. maximi. ep[iscop]i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

ſciturum nomen et vite ſeriez
gerende ordine promit. Ille
promiſſi dubius ſuperni ꝑdi-
dit prompte modulos loque
le. ſed reformaſti genitus per-
empte organa vocis. Uerris
obſtruſo poſitus cubili ſenſe-
ras regem thalamo manentē
hinc parens nati meritis vter
 abdita pandit. Antra de
ſerti teneris ſub annis ciuiuꝫ
turmas fugiens petiſti ne le-
ui ſaltem maculare vitam fa-
mine poſſes. Prebuit hyrtū
tegimē camelus artubꝫ ſacriſ
ſtropheum bidentes cui latex
hauſtum ſociata paſtū mella
locuſtis. Ceteri tantū cecine
re vatum corde pſago iubar
affuturuꝫ. tu quidem mundi
ſcelus auferentem indice pro
dis. Non fuit vaſti ſpacium
per orbis ſanctior quiſ genī
tus iohanne qui nephas ſecli
meruit leuantem tingere lym
phis. Nos a ſublime maneat
parenti eius et nato pariter
ſancto pneumati: trino domi-
no et vni ſemper in euum. A-
men. ℣. Fuit homo miſſus a
deo. Cui nomē erat iohānes
Sup Mag. añ. Ingreſſo za-
charia templuꝫ dñi. apparuit
ei gabriel angelus ſtās a dex
tris altaris incenſi. Collecta
Preſta qm̄s omp̄s d̄s: vt fa
milia tua per viam ſaluti in-
cedat: et beati iohannis pre-
curſoris hortamenta ſectādo
ad eum que p̄dixit ſecura ꝑue
niat Dñm noſtrum. Ad com
pletorium de tempe. Ad ma
tutinas Inuit. Regem p̄cur
ſoris dominum Venite ado
remus. ps. Venite. In pri-
mo nocturno añā. Priuſ te
formarem in vtero noui te: ⁊
anteq̄ exires ſanctificaui te.
ps. et ℣. de vno martyre. Añ.
Ad oīa q̄ mittā te dicit do
minus ibis ne timeas et que
mandauero tibi loqueris ad
eos. Añ. Ne timeas a facie
eoꝝ qꝛ ego tecū ſuꝫ dicit dñs.
Sermo b. maximi epi. R. I.

Solēnitates nob̄ diuer-
ſorum martyrū frēs ca-
riſſimi vite pn̄tis occaſus: et
ſuſcepta ab eis pro chriſti no-
mine paſſio conſecrauit. Mul-
timoda nanq̄ veterum relati
one didicim⁹. nonnullos mar
tirum proſtratos gladio. igne
alios concrematos. complu-
res beſtiarum dilaceratos dē
tibus. innumeros etiaꝫ varijs
tormentorum cruciatibꝫ affe-
ctos. ſpreta ſui corpis morte.
chriſtiane fidei teſtimonium
reddidiſſe. Tu aūt. ℟. Fuit
homo miſſus a deo cui nomē
iohannes erat. hic venit vt te
ſtimonium perhiberet de lu[m]ie
Et parare dño plebeꝫ ꝑfcām
℣. Erat iohannes in deſerto
predicans baptiſmum peni-

tentie. Et parare: Lectio. ij.
Beatus vero baptiſta iohā-
nes cuius nunc feſtiuitate le-
tamur: celeſtia mūdo gaudia
ſterili ab vtero hodie nat⁹ in
uenit. Et illi quidem indubi
tata iam gloria regnantē con
feſſi ſunt dei filium. Hic aūt
et naſciturum dn̄m propheta
li ſpiritus illuminatione pre-
uidit. et natum priuilegio grē
ſingularis oſtendit. Tu autē.
℟. Elizabeth zacharie mag
nū virū genuit iohannē bap-
tiſtam pcurſorem dn̄i. Qui vi
am dn̄o preparauit in heremo
℣. Fuit homo miſſus a deo
cui nomen iohānes erat. Qui
In tantū etiam ſpēalis L. iij
prefulſit in eo electio vt ante
mereretur annunciare domi-
num ꝙ naſcendi initiū. vt lin
guam quā enunciare poſſz ac
ciperet. Deniqꝫ elizabeth ve-
tus illa mulier ⁊ noua mr̄ que
ante partum ſuū de futuri fi-
lij letabatur officio venienti
ad ſe beate marie in ipo ſaluta
tionis occurſu ait. Ecce ex ꝙ
facta eſt vox ſalutationis tue
in aurib⁹ meis exultauit i gau
dio infans in vtero meo. ℟.
Priuſqꝫ te formarez in vtero
noui te et anteqꝫ exires de ven
tre ſanctificaui te. Et prophe
tam in gētib⁹ dedi te. ℣. Vir
dilectus a deo ⁊ ab omib⁹ ho
norificatus eſt. Et pro. Glia.

Et prophe. In ſecūdo nocꝰ.
añ. Miſit dn̄s manum ſuam
⁊ tetigit os meum ⁊ prophetā
in gentib⁹ dedit me dn̄s. Añ
Ecce dedi verba mea i ore tuo
ecce conſtitui te ſup gentes et
regna. añ. Dn̄s ab vtero vo-
cauit me de vētre matris mee
recordatus eſt nominis mei.
Quid hoc eſt miracli L. iiij.
fratres. Que tantorum noui
tas gaudiorum vt habere ſei
vtero eliſabeth teſtaretur in-
fantem. qui necdum ſemetip-
ſum ſentiens: dn̄icum iam ſē-
tiret aduentum. Vere h̄ oim
beatiſſimus puulorum: ꝗ in-
tra viſcera adhuc materna cō
cluſus adeſſe ſaluatorem mūdi
qꝫ necdum ſermone poterat p
phetico gaudio reuelabat. T.
℟. Aſcendit angelus dn̄i ad
zachariā dicēs. accipe pueruz
in ſenectute tua. Et habebit
nomen iohannes baptiſta. ℣.
Iſte puer magnus corā domi
no. nam ⁊ manus eius cū ipſo
eſt. Et habebit. Lectio qnta.
Nullus ignorat charíſſimi
omnem paruulū materno ab
vtero prodeuntez inter ipa lu
cis exordia meſtis concrepa-
re vagitibus. ſolus vero bap-
tiſta dn̄i vltra legem naſcenti
um natiuitatem ſuam leticie
exultatione preuenit. Tu aūt.
℟. Hic precurſor dilectus et
lucerna lucens ante dominuz

Ipſe eſt eni iohannes q̄ viā do
mino p̄parauit i heremo ſʒ ⁊ ag
nū dei demōſtrabat. Et illu⸗
minabit menteſ hominum. ℣.
Ipſe preibit ante illū in ſpū et
virtute helye. Et il. Lectō. vi.
Et qm̄ decuit fratres vt de
matre ſterili naſceretur q̄ fecū
ditatem virginis reuelabat q̄
tinus mirabilem partum mi
rabiliter natus oſtenderet. Iſtō
etiam q̄ꝫ ſtupendum quamq̄ꝫ
magnificum q̄ zacharias ſa⸗
cerdos pater futuri prophete:
quia hoc ip̄m quod gerebatur
angelo loquenti non credidit
vſum loquendi amiſit: donec
promiſſione complera natus
noui homis preco paterne lin
gue vincula relaxaret. Tu aūt.
℟. Innuebant patri eiꝰ quē
vellet vocari eum: ⁊ poſtulanſ
pugillarem ſcripſit dicēs Jo⸗
hannes eſt nomen eius. ℣. A
pertum eſt os zacharie ⁊ p̄phe
tauit dicens Johannes. Glo
ria. Johannes. In tertio no⸗
turno aū. Poſuit os meū do
minus quaſi gladium acutū
ſub vmbra manus ſue prote⸗
xit me. Aū. Formans me ab
vtero ſeruum ſibi dominus i
lucem gentium vt ſim salꝰ eiꝰ
ab extremis terre. aū. Reges
videbunt et conſurgent prin⸗
cipes ⁊ adorabunt dominum
deū tuum qui elegit te. S. lu.
In illo tēpore Elizabeth
impletum eſt tempus parien
di et peperit filium. Et reliq.
Omelia venerabilis bede pſ.
Precurſoris domini natiui⸗
tas ſicut ſacratiſſima lectiōis
euangelice prodit hiſtoria mł
ta miraculorum ſublimitate
refulget. quia nimirum dece⸗
bat vt ille q̄ int natos mulie
rū maior nemo ſurrexit maio⸗
re iter ceteros ſanctos in ipſo
mox ortu virtutum iubare
clareſceret. Tu autem domie
miſerere nobis. Deo grās. ℟.
Precurſor domini venit de q̄
ipſe teſtatur: Nullus maior
inter natos mulierum iohan⸗
ne baptiſta. ℣. Ipſe preibit
ante illum. Nullus. Lc. viij.
Senes ac diu infecundi pa⸗
rentes dono nobiliſſime pro⸗
lis exultant. Ipſi patri quem
incredulitas mutum reddide
rat ad ſalutandum noue pre
conem gratie os et lingua reſe
ratur. Nec ſolum facultas be
nedicendi deum reſtituitur ſʒ
de eo etiam prophetandi vir⸗
tus augetur. ℟. Gabriel ar⸗
changelus apparuit zacharie
dicens. naſcetur tibi filius no
men eius iohannes vocabi⸗
tur. Et multi in natiuitate e⸗
ius gaudebunt. ℣. Erit eni
magnus coram domino: nam
⁊ manus eius cum ipſo eſt.
Et multi in nati. Lectō nona
Excitati fama facti omnes